

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 616/2026
28.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врбасу Кео 116/24 од 20.02.2026. године и Основног суда у Врбасу Кв 116/26 од 17.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врбасу Кео 116/24 од 20.02.2026. године Основног суда у Врбасу Кв 116/26 од 17.03.2026. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врбасу Кео 116/24 од 20.02.2026. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, за накнаду трошкова кривичног поступка од 06.10.2025. године, на име награде и накнаде у укупном износу од 74.000,00 динара.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 116/26 од 17.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведеног другостепеног решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Дашић, због повреде закона, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП без опредељивања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијано решење тако што ће усвојити жалбу и окривљеном досудити трошкове кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног

опредељених у захтеву за накнаду трошкова или укине побијано решење и предмет врати Основном суду у Врбасу на поновно одлучивање, с тим да из образложења захтева произилази да бранилац окривљеног исти подноси и против првостепеног решења.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Дашић, иако не нумерише ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводима да окривљеном, без обзира по ком основу је обустављен кривични поступак, припадају трошкови кривичног поступка у складу са чланом 265. став 1. ЗКП, због чега су, према његовом мишљењу, окривљеном морали бити досуђени захтевани трошкови кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца иако је поступак према њему обустављен применом начела опортунитета.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване.

Исти наводи о повреди закона из члана 441. став 4. ЗКП били су предмет разматрања Основног суда у Врбасу, који је поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врбасу Кео 116/24 од 20.02.2026. године. Основни суд у Врбасу је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2, у ставу првом образложења свог решења Кв 116/26 од 17.03.2026. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге упућује.

И према налажењу Врховног суда, одбачај кривичне пријаве по основу испуњења обавеза наложених наредбом јавног тужиоца о одлагању кривичног гоњења, на основу члана 283. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП, о чему је у конкретном случају реч, представља одступање од начела легалитета кривичног гоњења. Наиме, реч је о примени супротног начела, начела опортунитета, којим је јавном тужиоцу уместо обавезе кривичног гоњења сваког учиниоца кривичног дела које се гони по службеној дужности остављена могућност процене оправданости кривичног гоњења. У основи овог института је погодновање осумњиченом, јер му се уместо кривичног поступка и санкције нуди могућност да испуни одређену друштвено-корисну обавезу, а за узврат му се нуди најпре одлагање кривичног гоњења и коначно одбацивање кривичне пријаве уколико испуни преузете обавезе. Наведена погодност, прописана одредбом члана 283. ЗКП, не може се проширити и на додатну погодност у погледу права на накнаду трошкова кривичног поступка.

Дакле, пошто одбачај кривичне пријаве на основу члана 284. став 3. ЗКП представља изузетак од начела легалитета, то се, према налажењу Врховног суда, такав одбачај не може изједначити са обуставом кривичног поступка до које је дошло применом начела легалитета у смислу члана 20, 308, 338. и 352. ЗКП, па стога, у погледу права на накнаду трошкова поступка, у овом случају, нема услова за примену одредбе члана 265. став 1. ЗКП, што су у побијаним решењима правилно закључили и нижестепени органи.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**